

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/614/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1408200657
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1408200657.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a JUDr. Mariany Harvancovej, v právnej veci žalobcu: Dopravný podnik Bratislava, a.s., IČO: 00 492 736, so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, zastúpeného: JUDr. Vladimír Kán, advokát, so sídlom Námestie M. Benku 9, Bratislava proti žalovanej: K. C., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XX, G., o zaplatenie 46,94 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 11.11.2014, č.k. 9C/247/2008-144, na odvolanie žalobcu proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 28.4.2015, č.k. 9C/247/2008-174 a na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 3.4.2014, č.k. 9C/247/2008-131, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 11.11.2014, č.k. 9C/247/2008-144 sa m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 46,47 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

Žalobca m á proti žalovanej nárok na plnú náhradu trov konania.

Dopĺňací rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 28.4.2015, č.k. 9C/247/2008-174 sa m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava IV náhradu trov štátu vo výške 743,60 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 3.4.2014, č.k. 9C/247/2008-131 sa p o t v r d z u j e.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 46,93 eur a trov konania titulom dohody o prístupení k záväzku T. C., ktorý vznikol v dôsledku nepreukázania platného cestovného lístka pri preprave mestskou hromadnou dopravou. Zároveň žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 533, § 760 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 28 ods. 1 písm. c) a § 46a ods. 2 písm. a) zákona č. 58/1997 Z.z. a vecne tým, že mal preukázané, že dňa 19.9.2007 cestovala žalovaná spolu so svojim synom T. C. na linke MHD č. 61 v Bratislave, ktorý sa počas kontroly cestovných lístkov na výzvu revízora (zamestnanca žalobcu) nepreukázal platným cestovným lístkom alebo iným platným cestovným dokladom, preto žalobcovi v zmysle čl. 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave vznikol nárok na zaplatenie cestovného 14,-Sk a úhradu 1400,-Sk. Žalobca v konaní predložil „Dohodu o prístupení

k záväzku uzatvorenu v zmysle § 533 Obč. zákonníka“ podpísanu žalovanou ako záruku za osobu, ktorá sa pri predmetnej kontrole revízorom nevedela preukázať platným cestovným lístkom, alebo iným cestovným dokladom a rovnako ani osobným dokladom, z ktorého by mohla byť bez pochybností zistená jeho totožnosť, a tvrdil, že žalovaná uvedeným konaním dobrovoľne pristúpila k peňažnému záväzku, ktorý vznikol pôvodnému dlžníkovi porušením prepravného poriadku a tarify žalobcu. Pretože žalovaná opakovane tvrdila, že žiadnu dohodu nepodpísala, nepristúpila k záväzku syna, súd prvej inštancie vo veci nariadil znalecké dokazovanie, ktorým mal preukázať, že podpis pristupujúceho dlžníka na Dohode o pristúpení záväzku zo dňa 19.9.2007 je pravdepodobne vlastnoručným podpisom odporkyne Danky Mikulovej, podpis teda je pravdepodobne pravý, zároveň nemožno úplne vylúčiť, že podpis je podpisom inej osoby, táto alternatíva je menej pravdepodobná. S poukazom na takýto záver znaleckého dokazovania súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca jednoznačne nad akúkoľvek pochybnosť uplatnený nárok nepreukázal, z toho dôvodu nemal jednoznačný základ pre svoje rozhodnutie, z ktorého dôvodu rozhodol v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričítal žalobcovi, na ktorom ležalo dôkazné bremeno, tj. zodpovednosť za preukázanie skutočnosti významnej z hľadiska hmotného práva. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanej nepriznal náhradu trov konania, keď ich náhradu nežiadala, resp. uviedla, že ich náhradu neuplatňuje.

3. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. , teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie prvoinštančného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedol, že pri kontrole cestovných lístkov bola využitá možnosť postupu pri vzniku pohľadávky upraveného v jeho internom predpise, t.j. postup pri vymáhaní pohľadávok voči cestujúcim pri porušení platných tarifných podmienok spôsobom zabezpečenia pohľadávky, podpísaním Dohody o pristúpení k záväzku. Uviedol, že osobné údaje žalovanej boli zistené z jej občianskeho preukazu, nakoľko jej syn nemal pri sebe občiansky preukaz alebo iný doklad totožnosti. Poukázal na čl. 3 interného predpisu, na základe ktorého revízor je povinný postupovať pri vykonávaní kontroly s náležitou starostlivosťou, najmä dbať na to, aby sa údaje na doklade totožnosti zhodovali s údajmi zapísanými revízorom v Hlásení o porušení prepravných a tarifných podmienok alebo na Dohode o pristúpení k záväzku spísanej pri vykonávaní kontroly. Mal za to, že žalovaná dňa 19.9.2007 podpísala revízorom predloženú Dohodu o pristúpení záväzku uzatvorenú podľa § 533 Občianskeho zákonníka ako záruku za svojho syna, ktorý sa nevedel preukázať platným cestovným lístkom alebo iným cestovným dokladom a taktiež dokladom totožnosti. Podľa jeho názoru žalovaná účelovo spochybnila výpovednú hodnotu znaleckého posudku a dal do pozornosti tvrdenie žalovanej uvedenej v odvolaní doručenom súdu dňa 13.3.2008, v ktorom uviedla, že nie je pravda, že sa nepreukázala platným cestovným dokladom, ale sa zaručila za svojho syna. Z výsledkov znaleckého dokazovania mal za to, že pravdepodobnosť pravosti podpisu žalovanej je oveľa väčšia ako jej nepravdepodobnosť, t.j. žalobca uniesol dôkazné bremeno. Upozornil, že súd prvej inštancie nezobral pri rozhodovaní do úvahy skutočnosť, že ak by žalovaná Dohodu o pristúpení k záväzku nepodpísala, revízor ani iný zamestnanec žalobcu by nemal odkiaľ zistiť, aký má žalovaná podpis a napodobniť ho. V tejto súvislosti považoval tvrdenia žalovanej za bezpredmetné, účelové v snahe vyhnúť sa uhradeniu pohľadávky. Poukázal na to, že žalovaná potvrdila, že jej syn cestoval s neplatným cestovným lístkom a nepreukázal sa dokladom totožnosti, že namiesto svojho syna sa preukázala občianskym preukazom, že bez cestovného lístka necestovala ona, ale jej syn, za ktorého sa zaručila. Až neskôr v konaní začala účelovo spochybňovať pravosť svojho podpisu na Dohode o pristúpení k záväzku. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu vyjadrila podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 16.2.2015, v ktorom uviedla, že má za to, že súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, úplne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Poukázala na to, že žalobca svoju žalobu oprel o skutočnosť, že práve žalovaná sa pri kontrole nepreukázala platným cestovným lístkom a až po podaní odporu opravil účelovo kvalifikáciu žaloby a následne predložil Dohodu o pristúpení k záväzku, t.j. mal k dispozícii listinu s podpisom žalovanej skôr ako súd Dohodu o pristúpení k záväzku predložil. Uviedla, že nepopiera fakt, že jej syn sa pri kontrole nepreukázal platným cestovným lístkom, popiera ale, že podpísala Dohodu o pristúpení k záväzku a tvrdí, že podpis na predloženej dohode nie je jej vlastnoručný, ktoré tvrdenie nevyvrátil ani znalecký posudok. Žalobca pritom na preukázanie svojho tvrdenia neoznačil nepredložil žiaden dôkaz. Na základe uvedeného žiadala napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

5. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 14.2.2018 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

6. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca uplatnil svoj nárok na základe Dohody o pristúpení k záväzku uzatvorenej v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka na tom skutkovom základe, že žalovaná, ktorá cestovala so svojim synom T. C., ktorý sa revízorovi (zamestnancovi žalobcu) pri preprave hromadným dopravným prostriedkom nepreukázal platným cestovným lístkom a ani dokladom totožnosti, podpísala revízorom predloženú Dohodu o pristúpení k záväzku, vyplývajúceho z Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave. Žalovaná v konaní popierala podpísanie predmetnej Dohody a tvrdila, že podpis na Dohode nie je jej. Súd prvej inštancie vykonal v tejto súvislosti znalecké dokazovanie, ktorého výsledkom bolo konštatovanie znalca, že podpis pristupujúceho dlžníka na Dohode o pristúpení k záväzku zo dňa 19.9.2007 v kolónke podpis pristupujúceho dlžníka, je pravdepodobne pravým podpisom žalovanej, podpis je teda pravdepodobne pravý s tým, že nemožno úplne vylúčiť, že uvedený podpis je podpisom inej osoby, pričom táto alternatíva je menej pravdepodobná.

7. Odvolací súd ako prvoradé konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval v konaní a pri rozhodovaní s použitím ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.6.2016. O odvolaní žalobcu a žalovanej rozhodoval odvolací súd po nadobudnutí účinnosti zák.č. 160/2015 Z.z.

8. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

10. Podľa § 533 Občianskeho zákonníka kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

11. Odvolací súd postupujúc v súlade s § 384 ods. 1 a § 385 C.s.p. zopakoval dokazovanie v potrebnom rozsahu na pojednávaní dňa 14.2.2018, a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť. Podľa názoru odvolacieho súdu výsledky znaleckého dokazovania svedčia v prospech žalobcu, keď znalec konštatoval, že podpis na Dohode o pristúpení k záväzku je pravdepodobne vlastnoručným postupom žalovanej. V kontexte ostatných vykonaných dôkazov (zopakovaných odvolacím súdom), predovšetkým výpovede samotnej žalovanej, bolo potrebné vyvodiť, že žalobca svoj nárok (i keď len čiastočne) dostatočným spôsobom preukázal a žalobkyňa sa nepodarilo tvrdenia žalobcu vyvrátiť. Záver, že žalobkyňa podpísala Dohodu o pristúpení k záväzku, sa javí logickým, a to vo vzájomnej súvislosti s ostatnými skutočnosťami, ktoré vyšli v konaní najavo, predovšetkým s tvrdením žalobkyne, že v deň kontroly cestovných lístkov cestovala spolu so svojim synom a poskytla revízorovi svoj občiansky preukaz za účelom overenia jeho trvalého pobytu. Naopak, nepravdepodobným je záver, že podpis žalovanej na Dohode bol vykonaný niekým iným (a už vôbec nie zamestnancami žalobcu, ktorí nemohli mať vedomosť o spôsobe podpisovania žalovanej), keď sporný podpis má podľa znalca znaky podpisov žalovanej a v prípade jeho napodobňovania by bola buď tvarovo väčšia podobnosť podpisu (ak by pisateľom bol niekto, kto podpisy žalovanej pozná) alebo by bol podpis úplne iný, „vymyslený“ (ak by ho písal niekto, kto podpisy žalovanej nepozná). Odvolací súd poznamenáva, že žalobca predložil listinný dôkaz - Dohodu o pristúpení k záväzku už pri podaní žaloby a dodatočne opravil a ozrejmil iba skutkové okolnosti veci.

12. Odvolací súd však zároveň dospel k záveru, že žaloba je dôvodná iba čiastočne, a to vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná pristúpila k záväzku svojho syna iba čo do sumy 1 400 Sk, t.j. 46,47 eur, čo vyplýva z Dohody o pristúpení k záväzku, preto v zostávajúcej časti o zaplatenie 14 Sk, t.j. 0,46 eur bolo potrebné žalobu zamietnuť.

13. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 46,47 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol.

14. Súd prvej inštancie následne rozhodol Doplnčacím rozsudkom zo dňa 28.4.2015, č.k. 9C/247/2008-174, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť štátu - Okresnému súdu Bratislava IV náhradu trov konania v sume 743,60 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že opomenul vo výroku rozsudku zo dňa 11.11.2014 rozhodnúť o náhrade trov štátu, preto v zmysle § 166 ods. 1 O.s.p. pôvodný rozsudok doplnil. Priznaná suma trov predstavovala znalečné vyplatené znalkyni C.. L. C. za vypracovanie znaleckého posudku, keď ani jedna zo strán sporu nezložila preddavok na trovy dôkazu. Uviedol, že náhradu trov konania je povinný zaplatiť na účet súdu podľa výsledku konania žalobca, keď nespĺňa predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

15. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca

16. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je podané dôvodne.

17. Podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. Podľa § 259 C.s.p. ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

19. Podľa § 258 ods. 1 C.s.p. svedkovi môže súd ako svedočné priznať náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov spojených s jeho výsluchom.

20. Odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné zmeniť aj doplnčací rozsudok, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o trovách štátu vzniknutých v súvislosti so znaleckým dokazovaním. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobcu o nepreskúmateľnosti rozsudku, keďže z odôvodnenia rozsudku vyplývajú dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil a tiež o neprimerane vysokej odmene za vypracovanie posudku, ktorú skutočnosť žalobca nemôže namietat' v odvolacom konaní proti doplnčaciemu rozsudku, keďže túto možnosť nevyužil podaním odvolania proti uzneseniu, ktorým bolo znalcovi priznané znalečné. Odvolací súd však konštatuje, že bolo potrebné akceptovať úspech žalobcu v spore, a v dôsledku tejto skutočnosti zmeniť doplnčací rozsudok tak, že povinnosť nahradit' trovy štátu uloží žalovanej. Pri určení tejto povinnosti aplikoval analogicky § 259 C.s.p. a výdavky, ktoré vynaložil štát v súvislosti s vyplatením znalečného, uložil nahradit' neúspešnej žalovanej. Nepatrný neúspech žalobcu v spore v časti nároku o zaplatenie 0,46 eur, odvolací súd nepremietol do náhrady trov konania štátu.

21. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť na účet prvoinštančného súdu náhradu trov štátu vo výške 743,60 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

22. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 3.4.2014, č.k. 9C/247/2008-131 priznal C.. L. C., znalkyni z odboru Písmoznalectvo, oddielu Ručné písmo, znalečné vo výške 743,60 eur a upravil účtáreň súdu, aby jej znalečné vyplatila zo štátnych finančných prostriedkov. Pri rozhodovaní o znalečnom vychádzal z ustanovení vyhlášky č. 491/2004 Z.z. a zákona č. 382/2004 Z.z. Tarifná odmena bola vypočítaná za 53 hodín a 13,28 eur a 1 hodiny za prevzatie a oboznámenie so spisom a 19,92 eur a hotové výdavky predstavovali 4ks písomného alebo elektronického vyhotovenia znaleckého úkonu a 2,66 eur a 92ks čiernobieleho vyhotovenia listov a 0,10 eur.

23. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalovaná, v ktorom uviedla, že tarifná odmena priznaná znalkyni je príliš vysoká a nezodpovedá skutočne strávenému času a vykonanej práci pri tvorbe posudku. Rozsah 53 hodín považovala za neprimeraný vo vzťahu k obsahu znaleckého posudku a nezodpovedá vykonaným a potrebným úkonom, vyúčtovanie je všeobecné a neúplné, pretože je v ňom uvedený iba

počet hodín bez bližšej špecifikácie. Poukázala na to, že trovy znaleckého dokazovania sú neprimerané voči uplatňovanej pohľadávke. Na základe uvedeného navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

24. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

25. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že súd prvej inštancie vychádzal pri priznaní znalečného z vyúčtovania odmeny a hotových výdavkov vykonaného znalcom. Odvolací súd pri posúdení vyúčtovania znalečného ako aj obsahu znaleckého posudku považoval uplatnené a priznané znalečné za primerané a riadne odôvodnené a nevzhladol žiaden dôvod na konštatovanie iného záveru vzhľadom na rozsah znaleckého dokazovania a jeho vyúčtovanie v súlade s vyhláškou Ministerstva školstva SR č. 491/2004 Z.z.

26. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

27. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 378 ods. 1 a § 396 ods. 2 C.s.p., a v konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania (keď nepatrný neúspech žalobcu nepremietol do rozhodnutia o trovách konania), s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.